

frembyder sig da som et naturligt Tidspunkt til at lade den nye Lov afløse den nugældende. At nemlig den nugældende Lov vil være at ophæve samtidig med, at den nye Lov træder i Kraft, vil være en Selvfølge, men en Selvfølge, som det dog formentlig er rettest at give lovmæssigt Udtryk, hvilket sker ved Ændringsforslagets sidste Led. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ærede Medlemmer at vedtage Ændringsforslaget.

Justitsministeren (Billow): Da Konseilspræsidenten, som i denne Sag agtede at fungere paa Indenrigsministerens Vegne, paa Grund af Forhandlingen i Folketinget er forhindret i at være til Stede her, har han anmodet mig om at give Møde for sig og paa dertil givne Foranledning at udtale, at Regeringen er villig til at tage under Overvejelse en Forandring af Loven af 15. Maj 1875, § 13.

Det stillede Ændringsforslag er tiltraadt af Indenrigsministeren selv, saa at der intet haves mod det at erindre.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det til § 19 af *Udvalget* stillede og af *Indenrigsministeren* tiltraadte Ændringsforslag (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derpaa til Forhandling i sin Helhed.

Ordføreren (Sonne): Jeg har at takke den højtærede Minister for det Tilsagn, han har givet, om at ville ændre Bestemmelsen i § 13 i Fremmedloven af 1875. Som det er omtalt under den tidligere Behandling af den foreliggende Sag, har Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet peget paa den Fare, som en Indvandring i stor Stil til enkelte Egne af Landet af fremmede Staters Overskudbefolkning skulde kunne medføre. Direktøren har endvidere med Hensiktsfuldhed henstillet, at vi i vor Lovgivning fulgte det Eksempel, der er givet af den tyske Lovgivning, som bestemmer, at de udenlandske Vandrearbejdere hvert Aar til et givet Tidspunkt, for Øjeblikket den 20. December, have at forlade Riget, og det er dem forment at have Ophold i det tyske Rige før et vist fikseret Tidspunkt, for Øjeblikket den 1. Februar. Som ærede Medlemmer ville mindes, blev

dette Forhold omtalt under Debatten om denne Sag baade ved første og anden Behandling. Naar imidlertid Ministeriet ikke har behandlet det paagældende Spørgsmaal i det foreliggende Lovforslag, og naar det heller ikke har været omhandlet i Betænkningen, skyldes det formentlig den Omstændighed, at man har ment, at den saaledes antydede Fare ikke nødvendiggjorde en Undtagelseslov for de i Loven omhandlede Arbejdere, idet den bestaaende Lovgivning paa det paagældende Omraade, altsaa Fremmedloven af 1875, i saa Henseende skønnes at byde nogen Betryggelse. § 13 i nævnte Lov sætter 2 Aars fast Ophold her i Landet som Vilkaar for Udlændinges Erhvervelse af ubetinget Beføjelse til at forblive her — bortset i øvrigt fra Straffelovens § 16, der paabyder, at Udlændinge, der ikke de sidste 5 Aar have haft fast Ophold her, skulde dømmes til at bringes ud af Riget, naar de idømmes Strafarbejde eller Vand og Brød. Denne Tidsgrense af 2 Aar turde imidlertid i Betragtning af de foreliggende Omstændigheder tiltrænge en Forlængelse, og da dette Spørgsmaal ved denne Sags første Behandling blev rejst, har man indenfor forskellige Sider af Udvalget været enig om at henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa, at det store Forbrug af fremmed Arbejdskraft her i Landet maaske af Hensyn til den af Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet hævdede Fare burde foranledige, at de 2 Aar i Fremmedlovens § 13 som Vilkaar for at erhverve Ret til at forblive her i Landet forlænges, maaske til 5 Aar. Jeg takker den højtærede Minister for det givne Tilsagn om, at denne Henstilling vil blive tagen under velvillig Overvejelse.

Lewinsky: I Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser om en kommende Revision af Fremmedloven maa jeg tage Afstand fra, at vi indenfor vor Gruppe kunde ønske, at en saadan Revision skulde gaa ud paa at forlænge den Aarrække, hvori fremmede Arbejdere eller fremmede i det hele taget skulde have opholdt sig her i Landet for at erhverve Ret til blivende Ophold. Vi ønske ikke, at en saadan Revision skulde gaa i den Retning og give Politiet en yderligere Myndighed, end det allerede har. Vi ønske, at Revisionen snarere skulde gaa i den modsatte Retning. Ellers have vi for vort Vedkommende heller intet mod en Revision af Fremmedloven.